

Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

Sfântul Proroc Ilie

dansigaby@yahoo.com

cristesti1.mmb.ro

facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani

Localitatea Cristești, județul Botoșani

29 SEPTEMBRIE 2019

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 1 † ANUL I

Cuvânt de început

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul...” (Ioan 1, 1).

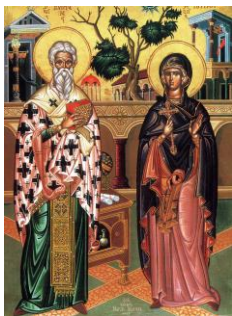
Noi cei care suntem slujitori ai lui Dumnezeu, suntem în același timp și slujitori ai Cuvântului. Un binecunoscut proverb spune: „vorba zboară, scrisul rămâne”. Acesta ne-a făcut să gândim că este de folos pentru cei care vor să primească pe Dumnezeu-Cuvântul în inimile și casele lor și luând aminte la truda și osteneala înaintașilor noștri, să avem și noi o foaie religioasă de informare pentru enoriașii noștri - o cale de a intra cu un cuvânt de învățătură, un sfat duhovnicesc, o pildă a sfinților părinți în casele și în sufletele tuturor. Văzând rezultatele bune care le-a adus acest proiect în cadrul altor parohii botoșănene, am pus hotărâre să lucrăm pentru cultivarea „pământului celui bun” care să aducă „roadă însutită”. Nădăjduim că înțelepciunea lui Dumnezeu se va revărsa și asupra noastră, a tuturor celor care se vor osteni pentru această lucrare sfântă și scopul pe care ni l-am propus să fie atins.

Preot Daniel-Constantin Țăranu

Sfântul sfințit mucenic Ciprian și Sfânta muceniță Iustina

Sfântul Ciprian era un faimos filosof și vrăjitor din Antiohia, născut pe la jumătatea secolului al III-lea. Acesta, de mic copil, a fost trimis de părinți pentru a deprinde meșteșugul vrăjitoriei, astfel încât a ajuns unul dintre cei mai faimoși vrăjitori din vremea sa. Ciprian se deprinsese a schimba văzduhul, a porni vântul, a slobozi tunete și ploi, a tulbura valurile mării, a face stricăciune în răsaduri, grădini și câmpii, a aduce vătămări și răni asupra oamenilor. De asemenea, a deprins să facă fel de fel de vrăji și năluciri, cum ar fi să citească în stele sau să facă pe morți să vorbească. Schimbarea vieții sale a început după ce un tânăr de neam bogat a vrut să se căsătorească cu o fecioară creștină, Iustina, cu mare dragoste față de Hristos. Tânărul a cerut ajutorul lui Ciprian, care a trimis pe diavol în felurite chipuri să o ispitească pe Iustina. Neputând-o birui pe tânără, fiecare ispită la care era supusă fiind întoarsă prin puterea rugăciunii și prin credința ei, Ciprian a ajuns la cunoștința adevărului și a musturat pe diavol. Astfel, din prigonitor, Ciprian a devenit mărturisitor al lui Hristos și chiar supus torturilor împreună cu Iustina, însă au scăpat nevătămați, până la urmă suferind moarte de sabie. După moartea lor, mulți oameni veneau la mormântul Sfinților și găseau vindecare atât bolilor trupești, cât și, mai ales, alungarea lucrărilor diavolești care se aflau asupra lor. Amin.

IUBIREA VRĂJMAȘILOR

- Duminica a nouăsprezecea, Predica de pe munte -

Mulți oameni se întreabă cum putem noi să-i iubim pe vrăjmașii noștri, dacă foarte adesea uităm chiar și pe cei care ne-au făcut mult bine? Uităm adesea pe părinții noștri care ne-au crescut, pe dascălii, pe învățătorii, pe profesorii care ne-au format, pe conducătorii care ne-au promovat într-un rang mai mare, uităm repede pe cei ce ne-au ajutat în vreme de sărăcie, de boală, de necaz. În schimb, ținem minte multă vreme răul pe care ni l-a făcut cineva, cuvântul care ne-a jignit sau ne-a rănit, fapta pătimășă și vrăjmașă a celui care ne-a umilit sau ne-a păgubit. Aceste forme de răutate sunt păstrate adânc și îndelung în memoria noastră, astfel încât răutatea altora memorată în noi devine cu timpul răutate a noastră sau boală a sufletului nostru, care nu iartă și nu uită răutatea vrăjmașilor, nu se descarcă de ea sau nu se eliberează de ea, ci o poartă în sine ca pe o otrăvă sau ca pe o „legătură nedezlegată”. Este foarte greu, deși nu imposibil, ca firea păcătoasă a omului, înclinată spre răzbunare, să se schimbe atât de mult, încât omul să-l iubească pe cel care îl urăște și să dorească binele celui care îi face rău. La prima vedere, Evanghelia ne îndeamnă la o stare sufletească și la o acțiune greu de îndeplinit. Totuși, Sfinții Părinți ai Bisericii spun că Mântuitorul Iisus Hristos nu cere omului ceea ce el nu poate împlini. Prin urmare, dacă omul păcătos constată că nu poate să iubească pe vrăjmași, el trebuie să ceară ajutorul lui Hristos, ca iubirea lui Hristos să vindece sufletul său rănit de răutatea vrăjmașilor și să-i dăruiască harul iubirii Sale milostive. Astfel, cu ajutorul harului lui Hristos, el poate scoate din inima sa „spinii urii” și ai dorinței de răzbunare. În acest sens, iubirea de vrăjmași sinceră începe cu rugăciunea pentru iertarea vrăjmașilor. Cuvintele din Sf. Evanghelie ne îndeamnă să nu ne asemănăm cu oamenii căzuți în păcate sau robiți de patimi egoiste, răufăcători și răzbunători, ci să ne asemănăm cu Dumnezeu Cel milostiv Care nu coboară la nivelul naturii umane căzute sau păcătoase, ci dorește să-l ridice pe om la sfințenia și bunătatea Lui. Când ne rugăm pentru îndreptarea vrăjmașilor, ne punem nădejdea mai întâi în ajutorul lui Dumnezeu, Care schimbă comportamentul vrăjmașilor noștri văzând multa noastră răbdare și multa noastră credință. Nu putem fi milostivi asemenea lui Dumnezeu, decât dacă cerem ajutorul Lui și dacă ne gândim mai mult la greșelile noastre, decât la greșelile altora, rugându-ne astfel: *Ajută-ne să fim milostivi precum Tu ești milostiv, spre slava Preasfintei Treimi și spre a noastră mântuire. Amin.*

În primăvara anului 1900, din inițiativa și cu sprijinul moral și material al preotului Ioan Gașpar, al ginerelui său Stăncescu Alexandru, proprietar și a câtorva creștini fruntași ai parohiei și comunei Cristești, s-a pus piatra fundamentală a construcției unui nou locaș de închinare, pe terenul proprietate a bisericii în centrul satului Cristești, întrucât biserica mică din lemn nu mai putea face față cerințelor din ce în ce mai sporite ale credincioșilor parohiei. La punerea pietrei de temelie, au contribuit cu ajutoare bănești și materiale, enoriașii și oameni de bună credință din acea vreme. Lucrările au fost executate de meșterul Ilie Leferman, după un plan al Casei bisericii, aprobat de Sfânta Mitropolie din Iași. Construcția bisericii ocupă o suprafață de aproape 300 metri pătrați și este executată din cărămidă pe temelie de piatră, în formă de cruce, cu două turle mari - cea de la intrare servind de clopotniță cu trei clopote de mărimi diferite. Biserica în exterior

- de jur împrejur - sub streșină, este prevăzută cu firide care sunt înrămate în cărămidă roșie în relief. Ferestrele sunt mari în rame de fier, ceea ce face ca biserica să aibă multă lumină. Biserica a fost terminată în anul 1919, iar la 20 iulie același an a fost sfințită de Mitropolitul Pimen Giorgescu.

Preotul Ioan Gașpar este pomenit în rândul ctiitorilor acestei biserici împreună cu Stăncescu Alexandru, primarul comunei Cristești din acea vreme, dar și ginerele preotului paroh. Un alt ctiitor important a fost doamna Elena Kristescu, de la numele soțului, Theodor Kristescu, vine denumirea localității Cristești. În perioada 1992-1994, preotul Chiroșcă Aurel a început restaurarea exterioară a bisericii. S-au restaurat turlele, s-au refăcut tencuielile și finisajele în praf de marmură. Între anii 1997-1998, s-a schimbat învelitoarea din tablă zincată după modelul inițial și toate elementele din lemn uzate. După anul 2000, au fost restaurați pereții exteriori, prin tencuieli și finisaje în praf de marmură până la temelie, în timpul actualului preot paroh Daniel-Constantin Țăranu. Începând cu anul 2010, s-au consolidat arcadele,

bolțile și toate fisurile din interior. În anul 2012 s-a început pictura pe bolta sfântului altar, Maica Domnului Orantă. Sfânta masă a fost lărgită cu 20 cm în toate laturile, înălțată cu 10 cm și îmbrăcată în marmură. Nu s-au adus modificări esențiale la structura sau aspectul bisericii, încercându-se păstrarea tuturor detaliilor existente. Lucrările de pictură au fost executate de pictorul Ioan Huțanu. După terminarea lucrărilor de restaurare, consolidare și pictură, în data de 21 iulie 2019, s-a oficiat resfințirea bisericii. Slujba a fost oficiată de către Preasfințitul Părinte Calinic Botoșăneanul, Episcopul Vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Pentru toate, mulțumim lui Dumnezeu și Sfântului proroc Ilie.

- Anul omagial 2019 -

Anul 2019 a fost proclamat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române ca „An omagial al satului românesc - al preoților, învățătorilor și primarilor gospodari în Patriarhia Română”, dar și „An comemorativ al Patriarhilor Nicodim Munteanu și Iustin Moiescu și al traducătorilor de cărți bisericești”. Omagierea satului românesc și a contribuției sale majore la devenirea istorică a poporului român este o necesitate și o demnitate. Totodată, este necesară cunoașterea situației precare și incerte în care se află astăzi satul românesc și locuitorii lui. Satele românești, cu biserici și case țărănești, cu cimitire și morminte străjuite de cruci, cu ulițe și porți primitoare, sunt purtătoarele unui limbaj tainic și vizibil al tradiției, al continuității fizice și spirituale ale acestui neam. Satele românești sunt oglinzi ale sufletului românesc, în care se arată astăzi hărnicia și responsabilitatea. Comemorarea

traducătorilor de cărți bisericești este un omagiu adus pentru personalitățile-reper ale culturii teologice românești, care, prin ostenele lor cărturărești, au contribuit la luminarea credincioșilor prin cultură și la trezirea conștiinței românești. Între aceștia Patriarhia Română îi omagiază în anul 2019 pe Patriarhii Nicodim Munteanu și Iustin Moiescu. Îl comemorăm pe vrednicul de pomenire Nicodim Munteanu, al doilea Patriarh al Bisericii noastre. Născut în satul Pipirig, județul Neamț, la 6 decembrie 1864, Patriarhul cărturar Nicodim Munteanu a păstorit Biserica Ortodoxă Română în vremuri tulburi și grele, cu mare responsabilitate, mult curaj și jertfelnicie. A fost ales ca Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române în data de 30 iunie 1939, păstorind până la trecerea sa la cele veșnice, 27 februarie 1948. A fost înmormântat în Catedrala Patriarhală din București, la 4 martie 1948. A tradus și tipărit Sfânta Scriptură și o mulțime de cărți duhovnicești. Celălalt vrednic patriarh pe care-l comemorăm anul acesta, Iustin Moiescu, s-a născut la 5 martie 1910, în localitatea Căndești, județul Argeș. I-a urmat Patriarhului Justinian Marina în scaunul patriarhal, fiind ales Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române în data de 12 iunie 1977 și a păstorit Biserica până la moartea sa, 31 iulie 1986. Într-o vreme în care regimul politic comunist încerca să impună societății românești ateismul materialist, Patriarhul Iustin a dăruit culturii teologice lucrări fundamentale, precum și o nouă ediție sinodală a textului scripturistic (Noul Testament din 1979 și Biblia sinodală din 1982), cărți de cult diortosite, traduceri patristice valoroase, noi manuale pentru învățământul teologic și a inițiat colecțiile „Părinți și Scriitori Bisericești” și „Arta creștină în România”. Icoana cu „Cina de la Emaus” a fost aleasă ca reprezentativă pentru Anul omagial al satului românesc, pentru că într-un sat, Emaus, la 12 km depărtare de Ierusalim (60 stadii) Mântuitorul Iisus Hristos s-a descoperit ucenicilor Luca și Cleopa că este El, Cel răstignit și înviat din morți. Amin

